

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L
84:1 - 39**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Älskaste.

Tack för det sista långa brevet. Det sålöt med ett meddelande så intressant som en följeslagare att Otto med fästning skulle komma. Jag blev mycket nyfiken, men så kom så mycket emellan. Jag tänker att allt gick bra med den självbekärskning, som han har. Men varför tror du egentligen, att han skall dö nu. Hoppas, att han skall leva och komma bort från sin onärliga inflytande och under sin frustus och bli en bra man. Han har nog två naturer. ^(i det andra) Så starkt) Tror jag inte han är, utan jag tänker att en god kvinna hade göra något gott av honom.

Ähja, nog är det alltid bedrägligt med Luys, det vet vi ju. Det var ju inte så troligt heller, men det hade varit så vackert. Var han verkligen i Berlin också? I så fall hade du ha skolat från kongressen och varit dit. Det hade varit det enda säkra. Jag är inte så näder på, att jag vill fara med dig till Belgien. Det är så ohyggligt för den som följer med, och jag vill knappast gå igenom det än en gång. Du får ta Ebba med dit. Han har tur och du har är med gör allt lugnt och bra. Jag har inte tur med mig härvidlag, och jag lever var dag i förväntan på nitrid från henne eller ett revolverkast från ^(för dig förstås) honom. Ni ha säkert fått varningar nog att inte göra om detta, fast vi ha sluppit lyckligt undan hittills. Tänk efter hur nära faran vi varit. Spud har han alltid blivit, när det gått som bäst. Jag förs inte. Se för du Ebba. Han känner inte det hemliga svaret så som jag. Han har följt med.

Jag har haft bra frid denna veckan och har gjort ett kapitel, men det är bara en beskrivning på atalset. Flickan börjar leva litet för mig, men jag har förpärligt mycket arbete kvar och ser intet slut. Det blir väl svårare och svårare att stanna för alla resplaner. Blir de av

